

γράμματα

και σχόλια
ergatiki@otenet.gr τηλ. 210 5241001

Απολύσεις στο Γηροκομείο

Κινητοποίηση στην επιθεώρηση εργασίας έκαναν την Πέμπτη 5 Αυγούστου, οι εργαζόμενοι στο Γηροκομείο Αθηνών ενάντια στις απολύσεις τεσσάρων συναδέλφων τους, επειδή υπέγραψαν σε ομαδική καταγγελία για την μη καταβολή δεδουλευμένων δύο μηνών και άλλα ζητήματα του χώρου.

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της η Επιτροπή αλληλεγγύης και αγώνα στο Γηροκομείο Αθηνών: «Στόχος των απολύσεων είναι να σταματήσουν κάθε φωνή αντίστασης μέσα στον εργασιακό μεσαίωνα που θέλει να επιβάλει η διοίκηση του νοσοκομείου. Δεν είναι τυχαίο ότι οι δύο από τις συναδέλφισσες είναι χηρευόμενες και πολύτιμες, που το μόνο τους αμάρτημα είναι ότι πρωταγωνίστησαν στις τελευταίες κινητοποιήσεις, στις συνελεύσεις, στο μάζεμα των υπογραφών στο Γηροκομείο για τα δευμένα προβλήματα».

«Στο Γηροκομείο εκτός από μια αντεργατική διοίκηση έχουμε να αντιμετωπίσουμε και μια πλειοψηφία στο ΔΣ του επιχειρησιακού σωματείου που είναι πλήρως ταγμένη, που δεν στέκεται στο πλευρό των εργαζομένων, αντιθέτως έχουμε περιπτώσεις από επιθεωρήσεις εργασίας και στα δικαστήρια που έχουν έρθει υπέρ του εργοδότη. Είμαστε εδώ ξανά, γιατί έγιναν τέσσερις απολύσεις, εκδικητικές απολύσεις, είναι συνάδελφοι που υπέγραψαν σε μια ομαδική καταγγελία που έγινε στην επιθεώρηση εργασίας προκειμένου να πάρουμε τα δεδουλευμένα μας, για το νοσοκομειακό επίδομα που μας κόβουν και την αποζημίωση» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Ελένη Σιώτα**, μέλος του ΔΣ της μειοψηφίας του επιχειρησιακού Σωματείου. «Αυτοί ισχυρίζονται 'οικονομικούς λόγους', αλλά για εμάς δεν στέκει αυτή η κατηγο-

ρία. Όταν υπάρχουν μισθοί της τάξης των 12.000 ευρώ, δεν μπορεί να ζητούν να λύσουν το οικονομικό πρόβλημα που οι ίδιοι δημιούργησαν στο νοσοκομείο από τους εργαζόμενους των 1000 ευρώ».

«Έχουμε μια ασύδοτη κατάσταση στο χώρο του Γηροκομείου, έχουμε να κάνουμε με ένα αντεργατικό όργιο, με την έννοια ότι απολύσεις έχουμε, απειλές έχουμε, ήδη έχουν γίνει εννιά απολύσεις τον τελευταίο ενάμισι μήνα, έχουμε εξαγγελίες περικοπής επιδομάτων, ουσιαστικά δηλαδή μισθών, απειλές για κλείσιμο τμημάτων και της κουζίνας. Οι εργαζόμενοι δέχονται ένα

μπαράζ πιέσεων σε ό, τι αφορά την εργασία, τα δικαιώματά τους» μας λέει ο **Βασίλης Τουμπέλης**, μέλος του ΔΣ του κλαδικού σωματείου Αθηνών. «Η εργοδοσία θέλει να επιβάλει τη σιωπή του νεκροταφείου. Κάναμε τρεις γενικές συνελεύσεις. Και στις τρεις καταδικάστηκε η πλειοψηφία και η ηγεσία του επιχειρησιακού σωματείου και οι εργαζόμενοι θέλησαν να δείξουν ένα ανάστημα ότι δεν συμβιβάζονται. Κάναμε άλλες δύο στάσεις εργασίας πολύ πετυχημένες – και τώρα δεχόμαστε αυτό το μπαράζ».

Γιώργος Πίτσας

ΧΑΜΕΝΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΟΘΗΚΕ ΠΟΤΕ!!!!!!!

Ο Γιώργος Παπανδρέου στην Ικαρία

Στον Αρμενιστή της Ικαρίας βρέθηκε για λίγες μέρες ο πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου. Σίγουρα όμως υπήρξαν και πτυχές της Ικαρίας που δεν είδε ή δεν θέλησε να δει και που όσοι ζουν, επισκέπτονται το νησί, ή κατάγονται από αυτό (όπως ο γράφων που το ίδιο διάστημα βρέθηκε εκεί), αποτελούν χρόνια προβλήματα και πεδίο διεκδικήσεων από την τοπική κοινωνία, αλλά και ευρύτερα το κίνημα των εργαζομένων και της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Τι "δεν είδε" ο πρωθυπουργός; Δεν είδε τις αγωνίες και τις κινητοποιήσεις των κατοίκων για την προβληματική ακτοπλοϊκή σύνδεση. Δεν είδε τις αγωνίες και τις κινητοποιήσεις για τα προβλήματα στο χώρο της δημόσιας υγείας. Δεν είδε το οδικό δίκτυο, όχι τον περιφερειακό δρόμο, που κι αυτός έχει σοβαρά προβλήματα, αλλά τις ορεινές διαδρομές. Δεν είδε την απόγνωση των καταστηματαρχών για το "στεγνό" καλοκαίρι, την αναμενόμενη συνέπεια της πολιτικής της κυβέρνησης, σε συνδυασμό με ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ. Δεν μίλησε με τους συνταξιούχους του νησιού για να δει πώς τα βγάζουν πέρα με τις συντάξεις-επιδόματα.

Δεν μίλησε με τους ιδιοκτήτες εμπορικών καταστημάτων για να μάθει τι ψωνίζει φέτος ο κόσμος σε σύγκριση με άλλες χρονιές. Δεν κολύπησε στην "τουριστική" παραλία της Μεσακτής για να μετρήσει στις 4μμ της ίδιας μέρας που βρίσκονταν στο ξενοδοχείο "Τοξότης" τις μισές ομπρέλλες που διατίθενται δωρεάν από το Δήμο Ραχών να είναι άδειες (ναι, τις μέτρησα) γιατί ο κόσμος είναι τραγικά λιγότερος από πέρυσι. Δεν κυκλοφόρησε σε μη "αποστειρωμένες ζώνες" για να αντιληφθεί αν η οικονομική αφαίμαξη των εργαζομένων, αντιμετωπίζεται από τους ίδιους σαν αναγκαία θυσία, ή σαν άλλη μια ληστεία σε βάρος όσων δεν έφταιξαν για την κρίση, αλλά την πληρώνουν (και πάλι). Και σίγουρα οι "ηλεκτρομαγνητικές κινητοποιήσεις" στα δελτία των 8, αν καλύψουν τέτοιες πρωτοποριακές επισκέψεις (για σερφινγκ λέει το ρεπορτάζ, ήρθε ο πρωθυπουργός) δεν πρόκειται να αναδείξουν τις πληγές των τοπικών κοινωνιών, που δημιούργησαν τα τελευταία χρόνια όλες οι κυβερνήσεις που πέρασαν.

N.M.

Το δάσος των Ιλισίων

Ο γνωστός για τις περιβαλλοντικές «ευαισθησίες» δήμαρχος Καζάκος, μετά το κτήμα Ζωγράφου, τα «17 στρέμματα» στο Γουδί, τις πλατείες, κλπ., πήρε απόφαση μέσα στο κατακαλόκαιρο να προχωρήσει στην τιμμεντοποίηση και ενός τμήματος του δάσους Ιλισίων, που βρίσκεται εντός των διοικητικών ορίων του Δήμου Ζωγράφου, μεταξύ των οδών Ούλφ Πάλμε, Αλκαίου και Γαζας.

Στο τμήμα αυτό του δάσους Ιλισίων, συνολικής έκτασης περίπου 6 στρεμμάτων, επιχειρήθηκε η τιμμεντοποίηση σχεδόν 1,5 στρέμματος της επιφάνειάς του με χάραξη δρόμων πλάτους 3 μέτρων, σιντριβάνια, στέγαστρα (αναψυκτήριο), τιμμεντένιο «σαλίγκαρο», τιμμεντένια παγκάκια, κλπ.

Αγνοήθηκε πλήρως ο δασικός χαρακτήρας περιοχής, όπως αγνοήθηκε και η γνώμη των κατοίκων και των φορέων. Μια μέρα αντικρίσαμε ένα περιφραγμένο εργοτάξιο με μπουλντόζες και μηχανήματα, που πέραν των άλλων, κατέστρεφαν δέντρα, θάμνους, έως και ολόκληρα παρτέρια με φυτά.

«Η ανάπλαση-τιμμεντοποίηση σχεδιάστηκε χωρίς την απαραίτητη άδεια της αρμόδιας δασικής υπηρεσίας, η οποία αφού ειδοποιήθηκε από τους κατοίκους, διέταξε την διακοπή των παράνομων εργασιών εντός του δάσους».

Η κινητοποίηση των κατοίκων είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία της «επιτροπής κατοίκων για τη σωτηρία του δάσους Ιλισίων», η οποία μέσα από ανοιχτές συνελεύσεις, ανέλαβε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις για την διαφύλαξη του δασικού χαρακτήρα της περιοχής. (Αφαιρέθηκαν τμήματα της περίφραξης και έγινε προσπάθεια στοιχειώδους φροντίδας (πότισμα, κ.α.) και αποκατάστασης του χώρου). Το δάσος είναι δημόσιο συλλογικό αγαθό και δεν θα επιτρέψουμε να γίνει πηγή κέρδους για κανέναν», αναφέρεται μεταξύ άλλων στην ανακοίνωση που εξέδωσε η «επιτροπή κατοίκων για τη σωτηρία του δάσους Ιλισίων», που στις 2 Αυγούστου έκανε παρέμβαση στο ΥΠΕΚΑ και κατέθεσε ψήφισμα, ενώ την Δευτέρα 9/8 αντιπρόσωποι της επιτροπής είχαν συνάντηση με τον Γ.Γ. Δασών.

K.M.

“Το Θέρος των Βροτών”

ΜΙΑ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ Γ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

«Τα ποιήματα αναμνήσεις νεκρών», ψελλίζει στην τρίτη λογοτεχνική δουλειά του “Το Θέρος των Βροτών”, ο εκδότης του περιοδικού ΕΝΕΚΕΝ Γιώργος Γιαννόπουλος, όμως αυτές οι αναμνήσεις δεν είναι απλά προσευχές, μεταφυσικές απολήξεις μιας δεδομένης πορείας προς τον θάνατο. Είναι μεταβατικές περιηγήσεις. Σαν διαδρομές σε μια καθημερινότητα με στάσεις μέσα και έξω από αυτή. Δεν αρνείται την υπάρχουσα εμπειρία. Δεν ντρέπεται να ακουμπήσει στην πεπατημένη. Να πάρει κάποια πράγματα ως δεδομένα. Ακόμα και αν είναι λάθος. Να αναμετρηθεί με τα πάθη. Να συγκρουστεί με τις ερινύες του παρελθόντος, τότε με νοσταλγία και τότε με κριτική. Με τιμότητα αγγίζει τους πόθους και τα όνειρα του χτες,

Όμως δεν μένει εκεί. Θάνατος, έρωτας και πόθος (πρωταρχική γραμμή παρουσίας που συνδέει τις τελείες όλων των διαδρομών), αγάπη, μοναξιά, απόρριψη, ματαιοδοξία, έπαρση και αυτοκριτική, συμπόνοια αλλά και ο κυνισμός της ρουτίνας, δεν απομένουν απλά κατακάθια στον πάτο του ποτηριού. Γίνονται σκαλοπάτια, πατήματα για την συνέχεια. Σαν να μην τελειώνει ποτέ η στιγμή. Στο σκοτεινό δωμάτιο πάντα υπάρχει μια πόρτα. “Η προσμονή πίσω από το συρματοπέλαγμα”. Το πριονισμένο με το τώρα και αφήνει ανοιχτούς λογαριασμούς για το μετά.

Ο Γιαννόπουλος δεν αποδέχεται απλά μια γραμμική παρουσία της γνώσης. Μπλέκεται με την πράξη. Αναλαμβάνει δράση ακόμα και αν δεν είναι σίγουρος για αυτή. Βάζει το χέρι στα δύσκολα. “Ξυρίζει το νεκρό”. Και μετά δεν αφήνεται στην μέθη της στιγμής. Ανακρίνει την παρουσία του, την τσιγκλάει. Βρίσκει την ύπαρξή του μέσα σε αυτή. Αναπαράγει την καθημερινότητα για να την αντιπαράβει με τα όνειρα του χτες και τα όνειρα για το αύριο. Για ένα καλύτερο αύριο.

Πάντα βρίσκει μια καινούρια ευκαιρία στην συγχώρεση, στην ανάπαυση «εκεί που ο άκυρος λόγος μας, ελπίζει ν’ ανακτήσει τη χαμένη του εγκυρότητα».

Μπορεί να είναι «τα κρίματά μας πολλά...», και εμείς να είμαστε κληρονόμοι ενός έρημου βασιλείου, όμως “το θωρακισμένο τρένο του λόγου μεταφέρει το αίνιγμα: να έχεις χάσει τα πάντα και να ξαναρχίζεις απ’ την αρχή”, ακόμα και αν επιστατώντας τα σύνορα της ύπαρξής σου, χρειάσαι να ακουμπήσεις όρια.

Το “Θέρος των Βροτών” δεν δημιουργεί αυταπάτες. “Ο δρόμος είναι σκληρός, ανελέητα πετρώματα, εργάτες που σκάβουν τη γη”. Όμως η ίδια η πτώση έχει σημασία. Ένας βόμβος ή οι ανάσες μες στη νύχτα, οι λπές αχλαδιές ή μια αμυγδαλιά στο χαντάκι, ένα διάφανο δάκρυ, μια τοιχογραφία ή μια φωτογραφία, μια γυναίκα λουσομένη στο φως ή ένα παιδί. Ο Θάνατος. Όλα στάσεις στην ίδια διαδρομή. Σε αυτό το ταξίδι που δεν τελειώνει ούτε όταν καίγονται οι Ανακριτές, οι βασιανιστές και οι στρατοδίκες, οι επιδόσεις και οι επιτάξεις. Δεν τελειώνει ούτε όταν “ένα παιδί πυρπολεί το ναό”. Δεν τελειώνει γιατί το χέρι που μας απίθωσε στη λήθη του χρόνου, δεν είναι δικό μας. Αλλά “ο εαυτός μας είναι οι άλλοι”.

Μια λογοτεχνική δουλειά που συνάμα με τα σχέδια του Κυριάκου Λαζαρίδη φαντάζει πραγματικά ολοκληρωμένη. Μια δυναμική ολοκλήρωση όμως που δεν παύεται αλλά μετατρέπεται σε φινιστρίνι. Μια ανοιχτή πόρτα που σου δίνει βήμα εξόδου και παράγει την αναγκαία αγωνία για την συνέχεια.

Κυριάκος Μπάνος

